

PORIN KIRKKOSANOMAT

Joulunumero

3-1975

VALOKSI ARJEN KESKELLE

"Ja Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme, ja me katselimme hänen kirkkauttansa, senkaltaista kirkkautta kuin ainokaisella Pojalla on Isältä; ja hän oli täynnä armoa ja totuutta." Joh. 1:14.

Elämme jälleen jouluaikaa. Vietämme maailman Vapahtajan syntymäjuhlaa: ilon, rauhan ja valon juhlaa.

Joulu ja sen odotus lyövät leimansa ihmisten elämään – toistuvasti vuosittain – melko pitkäksikin ajaksi. Tämä näkyy erityisesti joulun ulkonaisista puitteista ja niiden valmisteluista. Nämä puitteet ovat aikojen kuluessa muuttuneet ja vaihdelleet, joulua viettävä ihminen itse vain on pysynyt samana: kärsivänä, Luojansa unohdettavana, syntisenä, mutta kuitenkin jotakin täydellisempää etsivänä, valoa pimeyhteensä kaipaavana. Eikä ole epäilystäkään siitä, ettei kaiken ulkonaisen puuhailun ja kuliisien takana piilisi ja vieläpä olisi liikkeellepanevana voimana tämä ihmisen sisäinen kaipuu.

Puitteetkin ovat kyllä tarpeelliset, sillä ilman niitä sisältökin häviäisi tyhjyyteen, mutta tärkein sittenkin on sisältö, meille tässä hauraassa savimajassa asuville ihmisille tarkoitettu sana, joka ensimmäisenä jouluyönä ilmaistiin sanoilla: "Älkää peljätkö... teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra".

Joulu, Vapahtajan syntymäjuhla, ei ole tarkoitettu idylliksi, johon voisimme hetkeksi paeta arjen harmautta ja elämän ahdistavia ongelmia, pian taas herättäksemme kylmään todellisuuteen, vaan muistutta-

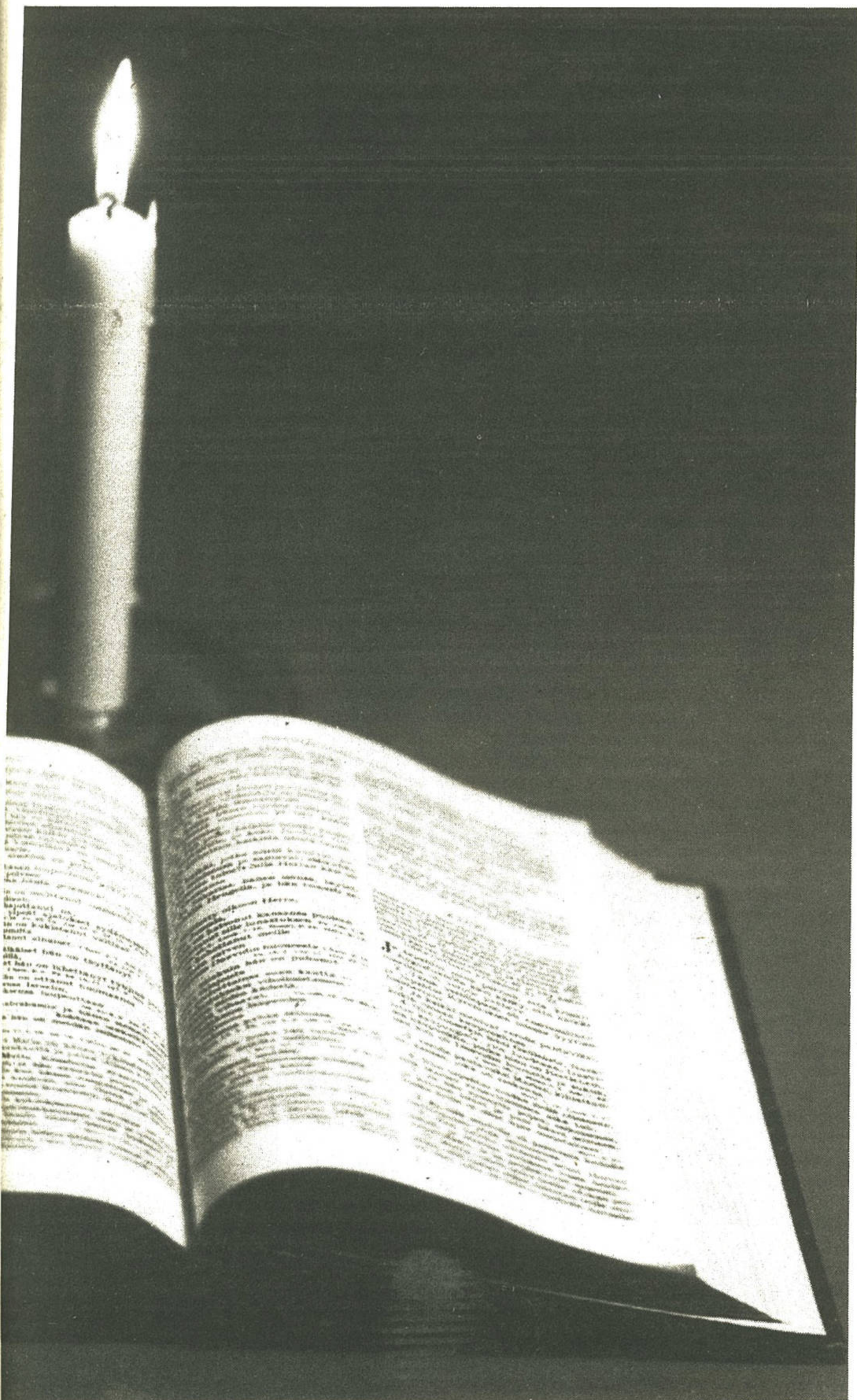
maan meitä siitä avusta, joka meitä varten annettiin jo ensimmäisenä jouluna.

Jeesus syntyi mitä kaaruiimpaan todellisuuteen, keskelle elämää: verotusta, asunnottomuutta ja pakolaisuutta, sairautta, työttömyyttä ja toimeentulohuolia. Hän jakoi syntymästään saakka ihmisen osan meidän kanssamme: ilomme ja surumme, ahdistuksemme ja orpoutemme, vastuumme ja syyllisyytemme. Ja vieläkin enemmän: hän otti kantaakseen meidän syntiemme tuomion.

Jumala asetti tämän kylmän maailman keskelle seimen. Hän tuli itse elämään meidän kanssamme, olemaan armona ja totuutena, valona ja voiman antajana. Totuuden kohtaaminen hänen kanssaan voi joskus tehdä kipeätäkin, mutta tämän totuuden ainoana tarkoituksena on armon ja vanhurskauden toteutuminen, yhteisen Kristuksen lunastaman ruumiin kirvoittuminen, rauhaan ja iloon pääseminen.

Siksi: ei pieninkään ilonaihe ole niin mitätön, ettei Jumala itse iloitsisi siitä kanssamme, eikä synkinäkään pimeys niin läpäisemätön, ettei hän pääsisi luoksemme ja kulkisi siinä edellämme.

Pysähdy siis ihmettelemään ja ihastelemaan joulun tapahtumaa, tutkimaan sen merkitystä, ottamaan siitä osasi ja elämään siitä. Jussi Jussila

...Joulun kellot kajahtaa

Keskeisimmät joulunajan tilaisuudet Porin seurakunnissa:

KESKI-PORI

21. 12. su	10 Ehtoollisjumalanpalvelus, Elo, Karén, K 12 jumalanpalvelus, 10, R 18 "Miksi vietämme joulua?" Elo, M
Jouluaatto	16 jouluaaton hartaus, Karén, kuoro, K 17 juldakt, pastor Pekka Harne, Karén, blandad kör, K
Joulupäivä	8 jumalanpalvelus, Vuolanne, Karén, kuoro, K 10 jumalanpalvelus, Vuolanne, R
Tapaninpäivä	10 perhekirkko, Elo, Vuolanne, K 18 iltakirkko: jouluvirsiä ja -lauluja, Karén, K 10 jumalanpalvelus, Karén, Elo, K
28. 12. su	12 jumalanpalvelus, Karén, R 18 kauneimmat joululaulut, Vuolanne, M
31. 12. ke	23 jumalanpalvelus, Karén, K

K = Keski-Porin kirkko R = Ruosniemen kirkko
M = Mikonkatu 8 A ruk.huone

TELJÄ

Teljän kirkossa

Jouluaatto	16 aattohartaus, Kaijala, Teljän lapsikuoro, Kantola 24 jouluyön ehtoollisjumalanpalvelus, Paattiniemi, nuorten lauluryhmä
Joulupäivä	7 jumalanpalvelus, Vuola, Teljän kirkkokuoro, Kantola 23 jouluyön musiikkia, Teljän kamarikuoro, urut Maria ja Hannu Kahilakoski, yksinlaulua Vuola.
Tapaninpäivä su 28. 12.	10 perhekirkko, Paattiniemi, lasten ohjelmaa 10 jumalanpalvelus, Tapio Lampinen, Vuola.

Väinölän kirkossa:

Jouluaatto	16 aattohartaus, Paattiniemi, musiikki Kahilakoski.
Joulupäivä	8 jumalanpalvelus, Salmela, Väinölän kirkkokuoro, Kahilakoski.
Tapaninpäivä su 28. 12.	15 nimikkolähettien kannatuspiiriläisten joulujuhla
Tapaninpäivä	18 marttyyrien juhla Annankatu 29:ssa, Purho, Kaijala, Kahilakoski.

LÄNSI-PORI

Jouluaatto	16 aattohartaus kirkossa
Joulupäivä	8 jumalanpalvelus kirkossa 8 jumalanpalvelus Lattomerén kirkossa 10 jumalanpalvelus Preiviikin seurakuntatalossa
Tapaninpäivä	10 jumalanpalvelus kirkossa

PIHLAVA

Jouluaatto	16 aattohartaus kirkossa
Joulupäivä	7 jumalanpalvelus kirkossa 9 jumalanpalvelus Kyläsaaren seurakuntakodissa 10 jumalanpalvelus Mäntyluodon seurakuntakodissa
Tapaninpäivä 28. 12. su	10 ehtoollisjumalanpalvelus kirkossa 10 jumalanpalvelus 15 kauneimmat joululaulut Pihlavan seurakuntakodissa, seurakuntien nuorisosoittokunta
31. 12.	18 iltakirkko

REPOSAARI

Jouluaatto	16 aattohartaus kirkossa
Joulupäivä	8 jumalanpalvelus kirkossa
Tapaninpäivä	10 ehtoollisjumalanpalvelus
Uudenvuodenaatto	23 aattohartaus kirkossa
Vanhusten joulujuhla su 14. 12.	15 Junnilassa.

AHLAINEN

la 20. 12.	19.30 nuorten joulujuhla seurakuntakodissa
Jouluaatto	16 musiikkihartaus kirkossa
Joulupäivä	7 jumalanpalvelus kirkossa, kuoro
Tapaninpäivä	10 jumalanpalvelus kirkossa

Teljän kirkossa jouluna yötilaisuuksiakin

Viime jouluna erinomaisen vastaanoton saanut jouluyön ehtoollisjumalanpalvelus Teljän kirkossa jouluaattona klo 24.00 pidetään tänäkin jouluna. Jumalanpalveluksen suorittaa pastori Timo Paattiniemi, kanttori-urkurina toimii dipl.-urkuri Hannu Kahilakoski,

nuorten lauluryhmä avustaa.

Edellisen lisäksi on joulupäivän iltana klo 23.00 joulumusiikkia. Tilaisuudessa esiintyvät Teljän kamarikuoro Hannu Kahilakosken johdolla, Pauli Vuola, yksinlaulu sekä Maria ja Hannu Kahilakoski, urut.

Joulun sanomaa Ihmisten keskelle

Joulun lähestyessä tarjotaan seurakunnille monia mahdollisuuksia lähestyä eri laitoksissa ja toimipaikoissa olevia ja työskenteleviä ihmisiä. Tämä mahdollisuus on otettu huomioon ja toteutettu monilla työaloilla.

Joulun merkeissä ovat seurakunnat jo usean vuoden ajan vierailleet porilaisissa liike- ja teollisuuslaitoksissa sekä pankeissa. Työpaikoille on järjestetty pieni juhlahetki viimeisenä työpäivänä ennen joulua. Näissä tilaisuuksissa ovat seurakunnan edustajat saaneet vieraila. Vierailukäynti on tavallisesti melko lyhyt n. 10–20 minuuttia. Sen aikana on ohjelmassa seurakunnan työntekijän puhe, lauluryhmän esityksiä ja usein koko työntekijäjoukko yhtyy jouluvirteen. Tähän lyhyeen hetkeen liittyy monesti työpäivän järjestämä kahvitarjoilu. Seurakuntien puolelta nämä yhteydet on koettu erittäin myönteisinä ja toimintaa ollaan valmiita laajentamaan tarpeen mukaan.

Myös monet sosiaaliset laitokset ovat olleet vierailun kohteina. Jouluaattona käydään sairaaloissa ja vanhainkodeissa joulutervehdystä viemässä. Suuremmissa laitoksissa on kirkkokuoro ollut mukana esittämässä joulunajan musiikkia. Seurakunnat huolehtivat yleensä omalla alueellaan olevista laitoksista, ja näin tehtävät jakautuvat eri seurakuntien kesken.

Eri järjestöjen, mm. eläkeläisten joulujuhliin on kutsuttu myös seurakunnan edustajat.

Suurin seurakuntien joulun merkeissä tavoittama ryhmä on kuitenkin koululaiset. Syyslukukauden päätteeksi koontuvat miltei kaikki Porin koululaiset jumalanpalveluksiin, joita pidetään kaikissa kirkkoissa. Kaikki nämä tilaisuudet, joissa pyritään tuomaan joulun sanomaa Vapahtajan syntymästä seurakuntalaisille, ovat jo ennen joulua valmistamassa meitä tuon suuren juhlan viettoon.

Seurakuntien joulutervehdykset pyritään välittämään myös kiireen keskelle. Kuvassamme lauluyhtye Seelat, jossa lauloivat Anna-Kaisa ja Marja-Riitta Toivonen, Marja Helander ja Heidi Häyrynen. Esiintymispaikkana kaksi vuotta sitten Satakunnan Säästöpankki.

Joulu valmisteluja Diakoniakeskuksessa

Joulu on perhejuhla. Silloin tervehdykset kulkevat maanosasta toiseen. Kaukanakin olevia sukulaisia ja ystäviä muistetaan ainakin joulukortilla. Eräässä joululaulussa sanotaan: "Niin hyvä lämmin hellä on mieli jokaisen, voi jospa ihmisellä ois joulu ainainen".

Me tiedämme, että Jeesus syntyi lahjoittaakseen meille jotain, mikä on ainaista ja ainutlaatuista, sitä seurakunta julistaa ja siitä se elää. Diakonia on liikkeellä ja tietoinen siitä, että joulu voi olla monelle ihmiselle masentavan yksitoikkoinen ja pimeä, kun ei ole kehtään, joka olisi hyvä lämmin ja hellä. On niin vaikea uskoa Jeesukseenkaan, kun ei ole lämmintä ja hellää ihmissuhdetta. Korvatakseni jotain tästä, diakoniakeskuksesta lähetetään noin puolitoista tuhatta joulutervehdystä laitoksissa, sairaaloissa ja muuten yksinäisyudessa jouluaan viettäville. Siitä huolimatta, joku jää aina yksin.

Diakoniaopiston nuorin kurssi avustaa viikon ajan pienien pakettien teossa.

Kaikilla porilaisilla on mahdollisuus osallistua hyvän mielen antamiseen lähimmäiselle lahjoittamalla pienen summan Diakoniakeskuksen joulukeräykseen, joka toimeenpannaan Porin kaupungissa 22. 11.–21. 12. 75 välisenä aikana rahankeräyslistoilla.

Joulukeräyskulma

avataan 15. 12.–24. 12. 75 väliseksi ajaksi vanhaan tuttuun tapaan Mikonkatu 8 – Antinkatu 22-katujen kulmauksessa. Siihen tulee porilaisittain suuret pärekorit tavaralahjoituksia varten ja telineessä oleva lipas rahalahjoituksia varten. Toivomme, että koreihin saadaan runsaasti puhdasta ja käyttökelpoista vaatetavaraa, jota aina kysytään. Puutetta on erityisesti miesten puvuista ja kengistä. Tavaralahjoituksia noudetaan myös kotoa, jos saamme ilmoituksen puhelimeen 14 107 tai 13 619.

Hyvää ja siunattua joulua jokaiselle ystävälemme

Porin seurakuntien Diakoniakeskus

Nuorisodiakoni on tavattavissa henkilökohtaista keskustelua varten arkisin varmin ma ja to 10–12 ja ti ja ke 17–18. Nuorisodiakonin puhelinnumero on 17 117 tai 12 702.

Arvonimet

Tasavallan presidentti on myöntänyt seurakuntaneuvoksen nimen ja arvon Porin seurakuntien talousjohtajalle, Paavo Yrjölälle.

Tasavallan presidentti on myöntänyt opetusneuvoksen nimen ja arvon Porin teknillisen oppilaitoksen rehtorille Pauli Happoselle. Happonen on Porin seurakuntien kirkkovalt. varapuheenjohtaja.

Kirkosta eroaminen väheni viime vuonna

Kirkosta eroaminen väheni ja kirkkoon liittyminen kasvoi Suomen evankelis-luterilaisessa kirkossa viime vuonna ilmenee kirkkohallituksen kokoamista tiedoista.

Vuonna 1974 kirkosta erosi 16.668 henkilöä vastaavan luvun oltua vuotta aikaisemmin 17.438. Kirkkoon liittyi viime vuonna 3.665 henkilöä. Vuonna 1973 liittyneitä oli 3.285. Edellisen kerran kirkosta eroaminen vähentyi ja liittyminen samanaikaisesti lisääntyi vuonna 1964.

PORIN SEURAKUNTIEN DIAKONIAKESKUKSEN JOULUKALENTERI

Joulujuhlat:

- 30. 11. Mikonkatu 8 A klo 14 kehitysvammaisille ja heidän perheilleen.
- 06. 12. Mikonkatu 8 B klo 14 näkövammaiset ja sokeat.
- 07. 12. Tuomarinkatu 16 klo 15 Kuurojenyhdistys ja Kuurojen urheiluseura.
- 13. 12. Mikonkatu 8 B klo 18 sotaveteraaneille ja heidän perheilleen.
- 14. 12. Kasvihuoneenkatu 16 klo 18 Uudenkoiviston katu- ja kotilähetyt.
- 12. 12. Mikonkatu 8 A klo 12 Kasvatus- ja huoltotyötä tekevät toimistot.
- 16. 12. Mikonkatu 8 B klo 18 mielenterveyspiiri.
- 19. 12. Mikonkatu 8 A klo 18.30 katulähetyksen suuri joulujuhla.
- 21. 12. Viasveden miesten asuntola klo 14.
- 24. 12. Poliisilaitos klo 12.
- 24. 12. Miesten asuntola Rauhanpuisto 11 klo 14.
- 24. 12. Jouluaaton hartaus isossa siunauskappelissa klo 17. Otto Syrjä, Mikko Orjala ja Porin seurakuntien kitarakuoro johtaa neiti Liisa Ylinen.
- 25. 12. Klo 8 Keski-Porin kirkossa jouluaamun jumalanpalvelus tulkitaan kuuroille.

Kuvassa partiojohtaja Martti Aapasuo on järjestämässä macramé-töiden näyttelyä, joka oli esillä viime lokakuussa Pihlavan seurakuntatalossa pidetyssä tilaisuudessa, missä keskusteltiin uuden lippukunnan perustamisesta. Tilaisuudessa esiintyi myös Porin seurakuntien nuorisosoittokunta Jorma Nummelan johdolla.

Partiotoiminta tehostuu Meri-Porissa

Meri-Poriin on tänä syksynä perustettu uusi partiolippukunta "Meri-Porin Partiolaiset". Lippukunnan taustayhteisöinä ovat Pihlavan seurakunta, Rauma-Repola Oy Mäntyluodon tehtaasta sekä Kemira Oy Vuorikemian tehtaasta.

"Meri-Porin Partiolaiset" on ensi vaiheessa tarkoitettu toimimaan poikalippukuntana, koska Pihlavan toimii entuudestaan tyttöjen lippukunta "Pihlatytöt". Uutta lip-

pukuntaa perustettaessa on erityisesti ajateltu partiotoiminnan tarjoamien hyvien harrastustoimintojen aikaansaamista Meri-Poriin, jonne laajentunut teollisuus on vetänyt paljon uutta väkeä ja nimenomaan lapsiperheitä.

Lippukunnan toiminta on parhaillaan käynnistymisvaiheessa. Lippukunnan johtajaksi on valittu tekniikko Reijo Iivonen Pihlavan Niilo Suhonen

Palveleva puhelin
15 556
Päivystys joka yö
kello 21-06

Palvelevan puhelimien tarve lisääntynyt

Palvelevan puhelimen sihteerin, sairaanhoidonopettaja Eeva Yrjänän kertoi että Porissa on ollut jo kolme vuotta PP:n toimintaa. Se alkoi syksyllä 1972, ja nyt huomataan, että sen käyttö on huomattavasti lisääntynyt. Kirkon yhteiskunnallinen toimikunta toivoo, että yhä useammalle paikkakunnalle, varsinkin kaupunkialueille, saatetaan Palveleva puhelin. Ympäri vuorokautista puhelinpäivystystä on tällä hetkellä vain neljällä eri paikkakunnalla. Porissa PP tahtoo kuunnella ja auttaa joka yö klo 21-06.

Palvelevan puhelimen tarkoituksena on inhimillisen kontaktin avulla lieventää henkistä hätää ja eri tavalla kriisiin joutuneita ihmisiä. Puhelin tahtoo auttaa kaikissa inhimillisen elämän vaikeuksissa niitä, jotka ovat yllättäen joutuneet kriisiin, sekä niitä, jotka ovat vähitellen ajautuneet umpikujaan.

Yleisimpiä soiton aiheuttajia ovat alkoholi-ongelmat, avioliiton ja perhe-elämä vaikeudet, psyykkiset ja mielenterveydelliset ongelmat, itsemurhakysymys ja uskonnolliset ongelmat. Useissa tapauksissa ilmenee lähimmässä ihmis-suhteissa erilaisia ristiriitoja tai sitten siltoja lähimmäisiin ei ole ollenkaan. Ihminen tuntee olevansa yksin.

Ihmiset soittelevat päivystysnumeroon myöskin lähiympäristöstä, jopa eri verkkoryhmistä. On pyritty saamaan myös lähiseurakunnat mukaan. Nykyisin ovatkin Harjavalta, Kokemäki, Ulvila ja Noormarkku tulleet Porin avuksi. Seurakunnat maksavat päivystäjien matkakulut. Muuten koko työ perustuu vapaaehtoisuuteen ja tapahtuu palkkiotta. Mainittakoon myös, että Palvelevan puhelimen päivystäjät eivät ole läheskään kaikki seurakuntien työntekijöitä, vaan lähes puolet heistä on seurakunnallisen organisaation ulkopuolelta.

Päivystäjien koulutusta on alettu voimaperäisesti kehittää tänä syksynä. Vaativa ja kuluttava työ tarvitsee tietoa ja tukea, jonka tähden toimikunta on tarkistanut ja luonut uuden valinta- ja koulutusohjelman. PP ja Perheasiainneuvottelukeskus ovat molemmat hyväksyneet ajatuksen, että tulevaisuudessa Palvelevan Puhelimen toiminta tapahtuu Perheasiainneuvottelukeskukseen alaisuudessa.

PP on siis kiinteästi myös Porin seurakuntien työtä. Työ on todistusta Kristuksesta lämpimän myötätunnon, sydämellisen osanoton, kristillisen rakkauden ja pyyteettömän palvelemisen muodossa.

*
*
*
* Porin
* ev.lut. seurakunnat
* toivottavat
* siunattua
* joulujuhlaa!
*
*
*
*

Otto Syrjä

Seurakuntien vanhusten vuokratalo avasi ovensa Pormestarinluodossa

Porin seurakuntien toimesta alulle pantu hanke toteutui, kun Pormestarinluodon Koti avasi ovensa lokakuun 1. päivänä sinne valituille.

Talo on tyypiltään vanhusten- ja vammaisten kolmikerroksinen vuokratalo, joka yhteistoiminnassa asuntohallituksen, Porin kaupungin, Porin Diakonia ry:n ja Porin Hakan kanssa toteutettiin. Se, että paikaksi valittiin juuri Pormestarinluoto, johtui siitä, että joen pohjoispuolella ei toistaiseksi ole muita tähän tarkoitukseen rakennettuja kerrostaloja. Rakennuttajana toimi Porin Haka, rakentajana Puolimatka Oy, ja suunnittelutyöt tehtiin KK:n asunto-osastolla. Talon hinta on 2 320 000 markkaa, josta asuntohallituksen rahoitusosuus 1 240 000 markkaa. Seurakunnat vastasivat rakennusaikaisesta rahoituksesta ja lisäksi sijoittivat talon rakentamiseen 400 000 markkaa. Huoneistoja on yhteensä 47, joista 8 kpl 36 m²:n yksioita tarkoitettuja pariskunnille ja 39 kpl 27,5 m²:n yksioita yksinäisille vanhuksille ja vammaisille. Asuntojen lisäksi alakerrassa on yhteiset kerhotilat, saunat, yhteinen pesula ja pyykin kuivaushuone. Vaikka talo on vain kolmikerroksinen, siihen on rakennettu hissi, joka mahdollistaa esim. pyörätuolissa istuvien vammaisten vaivattoman pääsyn eri kerroksiin.

Jokainen huoneisto on varustettu valmiiksi kalustetulla keittiönurkkauksella, ja VC:n yhteydessä on myös suihkutilat. Äkillisiä sairauksia varten huoneistoissa on myös hälytyskello, johon painamalla voi saada huoltokeskuksesta apua.

Vuokra on 9,78 markkaa neliömetriltä, ja siihen sisältyy lämpö, vesi ja sähkö.

Kun muuttopäivänä kyselin asukkaiden mielipiteitä, jäi yleisvaikutelmaksi, että kaikki olivat perin tyytyväisiä. Eräs heistä sanoi: "Talven tulo ei nyt enää pelota, kun saa asua lämpimässä huoneessa", ja eräs toinen varsin heikoista olosuhteista muuttanut sanoi: "Tuntuu siltä kuin olisi päässyt helvetistä taivaaseen, jos taivaassa on vielä parempaa, niin sen täytyy olla hyvä paikka".

Näin Porin seurakunnat aloittivat uudentyyppisen diakonian sosiaalisen asuntotuotannon ja toivoo sopii jatkoa tulevaisuudessa. Pitkän tähtäimen toiminta- ja taloussuunnitelmassa on maininta, että uusi hanke pantaisiin vireille seuraavalla vuosikymmenellä.

Kirjeiden ja äänikirjeiden lisäksi Väinö Raitakari on lähettänyt vanhemmilleen runsaasti kuvia, joista Annikki ja Matti Raitakari voivat seurata poikansa per-

heen elämää Taiwanissa. Tässä he näyttölaitteesta katsoen valitsevat kuvia projektorilla heijastettaviksi.

Kirjeet ja kuvat kotiväen yhteytenä Taiwaniin

Kirjeet ja kuvat ovat Väinö Raitakarin vanhempien, Annikki ja Matti Raitakarin yhteytenä poikansa perheeseen Taiwanissa. Erityisen rakkaita ovat äänikirjeet, joissa saa kuulla lapsenlasten äänet ja terveiset. Vastaavasti Väinö perheineen odottaa kuulumisia kotiväeltään.

— Tavallinen kirjoitusvauhti on kirje viikossa, kertoi Annikki Raitakari. Kirje kestää lentopostissa viisi päivää. Lisäksi saamme äänikirjeitä, joissa saa kuulla ko-

ko perheen kuulumiset. Erityisesti lämmitää lasten äänten ja terveisten kuuleminen.

— Samalla tavoin myös Väinö ja Ansa haluavat kuulla kotimaan kuulumisia. Muutama päivä sitten lähetin kolme ääninauhaa. Yhdessä oli äänitetty jumalanpalvelus Keski-Porin kirkossa, toinen sisälsi joululauluja ja kolmannessa kerroimme itse kuulumisiamme, Matti Raitakari kertoi.

"Sama Jumala varjelee..."

— Ei Väinön perheen oloa kaukana toisella puolella maailmaa niin merkkillisenä koe. Olimme jo aikaisemmin tottuneet pitkiin välimatkoihin, sillä tyttäremme asuu tällä hetkellä Amerikassa. Onhan niin, että Jumala on sama Taiwanissa ja varjelee Väinön perhettä yhtä hyvin siellä kuin täälläkin, Annikki Raitakari sanoi.

Hän kertoi kuitenkin, että perheen ensimmäiset vuorokaudet Taiwanissa olivat vaikeita, sillä lapset sairastelivat paljon.

— Väinö ja Ansa joutuivat kyselymään itseltään, oliko oikein kaksosia kohtaan, että heidät niin pieninä vietiin outoihin oloihin. Kun he keskustelivat asiasta, vastasi Jumala omalla tavallaan. Toinen kaksosista, jota vaivasi ankara kuume, parantui yhtäkkiä taudistaan.

Väinö Raitakari valokuvaa innokkaasti. Useimmat kuvat hän on lähettänyt kotimaahan väridiakuvina, jotka on helppo heijastaa suurennettuina kankaalle. — Olemme kuvien avulla voineet seurata lasten kasvamista miltei viikosta toiseen, Annikki Raitakari sanoi.

Tällä tavoin yhteyttä pitämällä voi kotiväki jakaa Taiwanissa olevien ilot ja surut, osallistua esimerkiksi lasten syntymäpäivien viettoon ja kannustaa vaikeuksissa tai vaikkapa antaa uutta intoa kiinan kielen opiskeluun.

— Mieli tekisi silti jo nähdä koko perhe aivan läheltä. Olemme suunnitelleet matkaa Taiwaniin, mutta se tulisi varsin kalliiksi. Pelkästään lentolippu Taiwaniin maksaa 5.000 markkaa. Emme vielä tiedä, voimmeko ensi kesänä sinne matkustaa, vaikka mieli tekisi, Matti Raitakari sanoi.

Väinö kirjoittikin silloin kotiin, että on sittenkin Jumalan tahto, että he lähtivät lähetyskentälle, Annikki Raitakari kertoi.

Kaksostytöt ovat pian puolentoista vuoden ikäisiä. He ovat jo oppineet kävelemään ja puhuvat muutamia sanoja. Nuorempi pojista, Ismo ei oikein enää muista isovanhempiaan. Sen sijaan Jaakko muistaa heidät hyvin, ja kaipaa heitä samoin kuin kotimaataankin.

Niinpä Jaakko kerran koti-ikävän yllättäessä oli sanonut, että ajatella, jos kaikki taiwanilaiset tänään uskoisivat Jeesukseen, niin me voisimme jo huomenna lähteä Suomeen.

Ansan ja Väinön neljän vuoden työkaudesta on nyt kulunut ensimmäinen vuosi. Annikki ja Matti Raitakari kertovat tämän vuoden olleen Väinön perheelle ainakin kirjeiden perusteella katsottuna varsin raskas. —

Kielen opiskelu on rankkaa ja tulokset näkyvät hitaasti. Ilmasto on rasittava. He ovat joutuneet tulemaan varsin vähällä unella toimeen. Väinö kirjoitti, että viikosta viikkoon he ovat nukkuneet vuorokaudessa oikeastaan vain päivän kuumman ajan.

— Pyrimme kirjeillämme tukemaan heitä erityisesti

silloin, kun heidän kuulumisistaan käy selville, että masennus tai vaikeudet uhkaavat. Onneksi he eivät ole ainoat suomalaiset lähetit Taiwanissa. Lähetillä on siellä melko lailla yhteistä toimintaa, jolloin he voivat tukea toinen toistaan, saada oppia toistensa kokemuksista ja auttaa toisiaan, Annikki Raitakari kertoi.

Mitä tiedät lähetyksestä?

Kirkon lähetysvuosi Missio 76 on alkanut. Kysymme muutamalta porilaiselta, mitä sana lähetystyö tuo heidän mieleensä.

Tiedettiin, että lähetystyötä tehdään useilla eri lähetyskentillä. Osa vastaajista muisti, ettei lähetystyö ole yksin julistamista, vaan myös muun avun, koulutuksen ja sairaanhoidon palvelusten antamista.

Kaikki tiesivät myös nimikkolähetijärjestelmästä, vaikka aina ei oman seurakunnan nimikkolähetin nimeä muistuttakaan.

Ehkä yllättävää oli, että muutamat vastaajista korostivat kotimaassa tehtävän lähetystyön, evankeliumin koteihin viemisen tärkeyttä.

— On hyvä, että lähetystyötä tehdään. Lähinnä kait olisi kysyttävä, mikä työmuoto olisi paras mahdollinen. Työmuodot tietysti vaihtelevat tilanteen mukaan, toteaa porilainen Kauko Nieminen.

Hänen hengellinen kotinsa on Porin helluntaiseurakunta. Seurakunnalla on omat lähetinsä, joten hän ei muistanut nimeltä Porin evankelis-luterilaisten seurakunnan nimikkolähetijä.

— On hyvä, että lähetystyötä tehdään ulkomailla, sillä sentään varsin monissa maissa ovat ovet avoinna tälle työlle. Voimme tukea lähetijä sekä rahallisesti että ruokouksin.

Kauko Nieminen sanoi, että myös kotimaan lähetys on muistettava. Yhtenä sisälähetymen työmuotona hän mainitsi evankeliumin levittämisen kodista kotiin.

— Lähetystyö tuo minulle mieleen Afrikan, jossa evankeliumia julistetaan neekerien keskuudessa. Lähetystyön tekeminen ei kuitenkaan ole pelkästään julistamista, vaan lähetit antavat apuaan kaikessa, missä sitä vain tarvitaan, sanoi koululainen Helena Fagerroos.

— Sananjulistuksen lisäksi lähetit toimivat monella muulla tavalla, esimerkiksi kouluja ja sairaaloita perustamalla sekä toimimalla niissä työntekijöinä.

Helena Fagerroos kuuluu Keski-Porin seurakuntaan. Hän kertoi lukeneensa lehdistä seurakuntansa nimikkolähetin Väinö Raitakarin perheestä. — Heistä on ollut kiinnostavaa lukea, vaikka lähetysasia ei minulle erityisen läheinen ole ollutkaan. Tietoni siitä perustuvat enimmäkseen koulussa luettuun.

— Eipä lähetystyö-sana minulle tuo juuri muuta mieleen kuin sen, mitä olen koulussa aikanaan lue- nut. Itse en ole ollut erityisen kiinnostunut asiasta, mutta sen muistan, että lähetit pitävät yllä koulutus- ja sairaanhoidotoimintaa eri maissa. Siinä ohella he sitten julistavat uskon asioita, sanoi porilainen Leena Malinen.

Hän kuuluu Teljän seurakuntaan, mutta Afrikassa toimivien Seija Hyvärisen ja Sirkka Kanervan nimet eivät muistuneet mieleen.

— Lehdestä olen lukenut jostakin lähetijäperheestä, mutta he taisivat olla Keski-Porin seurakunnasta. Minulle lähetys tuo mieleen nimenomaan ulkomailla tehtävän työn, mutta miksei vastaavaa työtä tarvita kotimaassakin, hän sanoi.

— Nykyaikana on erittäin hyvä, että saadaa ihmisiä hengellisten asioiden ympärille ja tukemaan evankeliumin leviämistä, sanoi toukarilainen maanviljelijä Matti Paananen.

Hän sanoi tietävänsä, että Keski-Porin seurakunnalla on nimikkolähetti, jolla on suuri perhe, mutta nimi ei nyt tullut mieleen.

— On hyvä, että hengellistä työtä, erityisesti lähetystyötä tehdään ulkomailla. Kansainvälisyyttä on nykyaikana oltava. Ei kuitenkaan saa unohtaa kotimaassa tehtävää lähetystyötä. Muualla Suomessa evankeliumia viedään enemmän kodista kotiin, mutta satakuntaiset lienevät vähän jäykkiä, eivät kaikki halua avata kotinsa ovea tällaiselle lähetystyölle. Muualla Suomessa ihmiset ovat ehkä välittömämpiä, maanviljelijä Paananen arveli.

Muistatthan nimikkolähettejä

Lähetit ovat kaukana kotimaastaan. Suomesta saapuva kirje ilahduttaa heitä. Kirjeen mukaan voit liittää esimerkiksi lehtileikkeitä, sillä lähetit kaipaavat myös tällaisia uutisia kotimaasta.

Jos olet lukenut mielenkiintoisen kirjan ja raaskit luopua siitä, voit lähettää sen tavallisessa postissa seurakuntien läheteille. Siellä kirja kiertää kädestä käteen, sillä suomenkielistä kirjallisuutta ei esim.

Taiwanissa liikaa ole. Sama pätee tietysti myös lehtiin.

Myös äänikirjeen voit lähettää. Kasetille voit äänittää vaikka jumalanpalveluksen tai muuta hengellistä ohjelmaa ja sanella omat terveisesi. Kasetin voi parhaiten lähettää pikkupakettina, jolloin kasetin ympärille pitää panna kääre, jotta paketti syntyisi.

Kentällä olevien, Porin seurakuntien nimikkolähettien osoitteet:

Väinö Raitakarin osoite:
P. O. Box 26-43
Taichung 400
Taiwan R. O. C.

Sirkka Kanervan osoite:
Ilembula Hospital
P. O. Ilembula via Iringa
Tansania

Tuulikki Paattiniemen osoite:
Box 7 Hengchun 924
Taiwan R. O. C.

Keski-Porin seurakunnan lähetystoimikunta kiittää kaikkia niitä liikelaitoksia ja yksityisiä, jotka ovat kuluneen vuoden aikana tukenet seurakunnan lähetystyötä eri tavoin.

MIKÄ ON MISSIO 76?

Kirkon lähetystyöstä virallisesti vastaava Kirkon lähetysasiain neuvottelukunta on yhdessä viiden kirkon lähetysjärjestön, Kirkon ulkomaanavun ja Kirkon nuorisotyön keskuksen kanssa järjestänyt lähetysaktion, jonka nimenä on Missio 76. Kirkon nuorisotyössä aktio kulkee nimellä nuorten lähetys safari. Missio 76:n avaus tapahtui 23. 11. 75.

Missio 76:n lähetysaktion tarkoituksena on korostaa lähetystyön keskeistä asemaa kristillisen seurakunnan työssä. Tavoitteena on edistää kirkkoa ja seurakuntia suuntautumaan entistä enemmän lähetystyöhön ja osoittaa, että missio, lähetettyä oleminen, kuuluu kirkon perusolemukseseen. Missio 76 pyrkii herättämään seurakunnissa keskustelua lähetystyöstä koulutuksen, ohjelmatoiminnan ja tiedotuksen avulla. Samalla seurakuntalaisille tarjotaan käytännöllinen mahdollisuus osallistua lähetystyöhön tukemalla Itä-Afrikan nuorten kirkkojen toimintaa.

Missio 76:n keskeisin tavoite on keskustelussa ja asenteiden tarkistamisessa tähtäävässä toiminnassa. Missio 76 on lähtenyt liikkeelle jo alkusyksyllä erilaisilla koulutustapahtumilla. Hiippakunnallisiin koulutustilaisuuksiin osallistui 700 seurakuntien lähetystyöstä vastaavaa maallikkoa ja työntekijää. Vastaavanlaisiin rovestikunnallisiin seminaareihin on syksyn aikana osallistunut useita satoja henkilöitä kunkin hiippakunnan alueella. Seminaareissa on käsitelty lähinnä Missio 76:n koulutusohjelmaa, joka on tarkoitettu toteuttaa kaikissa seurakunnissa ensi kevään aikana.

Missio 76:n tapahtumiin liittyy myös parhaillaan Suomessa kiertueella olevan tansanialaisen Mondulin kuoron vierailu. Kuoro vieraili Porissa marraskuun alussa.

Valtakunnallisen Missio 76:n avauksen suoritti arkkipiispa Martti Simojoki 23. 11. Samana päivänä alkoi kirkon lähetyskeräys Itä-Afrikkaan. Keräyksen suojelijana on tasavallan presidentti Urho Kekkonen. Keräys toimitetaan koteihin jaetuilla keräyskoteloilla. Kotelokeräys kestää 10. 1. 76 saakka, jolloin viimeistään on kotelot palautettava seurakunnan työntekijöille tai muihin keräystiedotteissa mainittuihin paikkoihin.

Missio 76:n painopiste on ensi kevään toiminnassa. Tammikuun alussa saapuu kahdeksan edustajaa Itä-Afrikan nuorista kirkoista Missio 76:n vieraiksi. Nämä etiopialaiset, kenialaiset ja tansanialaiset vieraat kiertävät lähes neljän kuukauden ajan maamme seurakunnissa kertomassa oman maansa ja kirkkonsa elämästä. Pastori Itteffa Gobena Etiopiasta vierailee Porissa 13.-19. 2. ja opettaja Martin Oomo Keniasta 8. 4. 76. Tammikuun 10.-11. päivinä on Helsingissä koolla Kirkon lähetyskokous, joka antaa käytännöllisiä suosituksia siitä, kuinka Suomesta tehtävää lähetystyötä voitaisiin kehittää.

Paikallistasolla tapahtuva koulutus, ohjelmatoiminta ja tiedotus ovat keskeisesti esillä seurakunnissa kevään ajan. Erilaiset lähetystapahtumat, joihin myös itä-afrikkalaiset vieraat osallistuvat, kuuluvat keväällä jokaisen seurakunnan kuvaan.

MISSIO 76
Kirkon Lähetysaktio

Nuoren seurakunnan lähetys safari

Kirkon nuorisotyön vuosiaikana toimintakautena 1975-76 on lähetys. Tämä nuorten lähetys safari on

- tutustumista ja innostumista lähetykseen
- lähetysaiheisia tilaisuuksia kouluissa
- safaripäivätyökeräys kouluissa 6. 2. 1976
- etiopialaisen ristin myyntikampanja
- lähetysnäyttelyjä ja myyjäisiä
- hyvän tahdon juhla adventtialkana
- Tansanian kirkon toiminnan tukemista
- lähetysseminaareja ja -kursseja.

"Menkää ja tehkää..."

Jos olet kiinnostunut nuorten lähetystoiminnasta, ota yhteys seurakuntasi nuorisotyöntekijään. Sinua tarvitaan!

MISSIO 76
Kirkon Lähetysaktio

KIRKON LÄHETYSKERÄYS ITÄ-AFRIKKAAN

AUTTAA IHMISIÄ TANSANIASSA, KENIASSA JA ETIOPIASSA

MUISTA PALAUTTAA KERÄYSKOTELO

MISSIO 76
Kirkon Lähetysaktio

MIHIN MISSIO 76 kerää varoja?

Marraskuun 23. päivänä alkaneen kirkon lähetyskeräyksen avustuskohde ovat kolmessa Itä-Afrikan maassa: Etiopiassa, Keniassa ja Tansaniassa, joissa suomalaiset lähetysjärjestöt tekevät lähetystyötä. Varoilla tuetaan nuorten kirkkojen omaa työtä, avustuksia annetaan kohteisiin, joihin nuoret kirkot ovat itse apua toivoneet. Työn yleisteema on evankelioimistyö avarasti määriteltynä. Käytännössä tämä merkitsee erilaisia kirkkojen työmuotoja Raamatun kääntämisestä vesihuolto-ohjelmien toteuttamiseen.

Kohdemaista Etiopiassa toimii 36 Suomen kirkon lähetystyöntekijää, Keniassa 14 ja Tansaniassa 25 (vuoden alussa). Yhteensä Itä-Afrikassa on siis 75 lähetettä. Kaikkiaan kirkolla on tällä hetkellä eri kentillä yhteensä 253 lähetystyöntekijää.

Etiopiassa tehostetaan lukutaitotyötä Kambatan ja Kaffan maakunnissa, annetaan varoja opettajien ja seurakuntien työntekijöiden palkkaukseen sekä koulutusmateriaalin hankkimiseen koulujen ja seurakuntien käyttöön. Lähetyskeräyksen tuotolla rakennetaan myös kirkkoja etiopialaisiin seurakuntiin. Mekane-Yesus-kirkko on luopunut kalliista länsimaita jäljittelevästä rakentamisesta ja rakentaa maassa maan tavalla.

Kaffa - maakunnan pääkaupungissa Jimmassa on 2.600 lukiolaista, joista suurella osalla ei ole mahdollisuutta vuokrata asuntoa.

Missio 76:n tuotolla rakennetaan oppilasasuntola 180 lukiolaiselle, jotka nyt joutuvat yöpymään talvasalla. Edelleen keräyksen varoja käytetään vesijohto-ohjelman toteuttamiseen. Etiopiaa on usein koeteltu kuivuuden aiheuttama nählänhätä. Kuivimmissa koillis-etiopialaisissa Wollon ja Tigren maakunnissa saa juomavettä noutaa kuuden tunnin kävelymatkan päästä. Pohjaveden poraukseen ei hallituksella ole ollut varoja. Lähetyskeräyksen tuotolla rakennetaan kuljetettava porauslaite Luterilaisen maailmanliiton johtaman projektin käyttöön.

Keniassa tuetaan sikäläisen luterilaisen kirkon laaja-alaista kasvatus-, opetus- ja evankelioimistyötä ja edistetään masai- ja luokielisten Raamattujen käännös- ja levitystyötä.

Tansaniassa varoja käytetään kappeliin ja kirkkojen rakentamiseen uusiin ujamaakyläin, suahilinkielisen Raamatun käännös- ja levitystyöhön ja Kilimandzaron kristillisen opetus- ja keskussairaalan työn tukemiseen. Sairaala on rakennettu 1971 kirkkojen lähetysvaroin.

Edelleen tuetaan taloudellisesti perus- ja jatkokoulutuksen antamista masai-heimon keskuudessa työskenteleville kirkon työntekijöille. Oppikouluissa, peruskoulujen yläasteilla ja lukioissa 6. 2. -76 järjestettävän Safaripäivätyökeräyksen tuotto menee Tansaniaan lukion rakentamiseksi Morogoroon.

Arkkipiispa Martti Simojoki tarkasti Porin seurakuntien yhteiset toimintamuodot ja taloushallinnon

Ei ole harvinaista, jos hiippakunnan piispa on tarkastuskäynnillä jossakin hiippakunnan seurakunnissa. Harvinaisempaa on se,

että tarkastettavana on yhtä aikaa kuusi seurakuntaa. Näin oli marraskuussa arkkipiispan vieraillessa Porissa. Arkkipiispa Martti Simojoki tarkasti seurakuntien yhteisen talouden toiminnat, hallinnon ja kiinteistöt ja oli näkemäänsä tyytyväinen.

Havainnot ovat korvaamattomia

Avatessaan tarkastuksen seurakuntien hallintokeskuksessa arkkipiispa korosti "verstaan lattian" tasolla tehtyjen havaintojen merkitystä. Ne palvelevat tärkeällä tavalla suunnittelua. Ihmisen pitäisi tuntea työssään sellaista tyydytystä, että hän olisi siinä kuin kotonaan. Helposti käy niin, että työntekijä käsittää tekemänsä työn vaatiman ajan itseltään riistetyksi. Näin ei pitäisi kuitenkaan olla.

Rukous on toiminnan sydän

Rukoushetket, joita päivittäin diakoniakeskuksessa pidetään ja joihin osallistuu usein työntekijöiden kanssa asiakkaitakin, ovat toiminnan sydän, sanoi arkkipiispa vastatessaan diakoniajohtaja Otto Syrjän puheenvuoroon diakoniakeskuksessa. "Jumala johtaa, uudistaa ja pyhittää".

Kansainvälinen lama heijastuu Porissakin

Arkkipiispan seurueelle oli varattu myös tapaaminen kaupungin johtavien virkamiesten kanssa. Kaupungin edustajina olivat kaup.joht. Martti Sinisalmi, apul. kaup.joht. Ylermi Säteri ja Mikko Sävelä sekä kaupunginsiht. Jalo Ahlsten ja apul.kaup.siht. Altti Lammi.

Kaupunginjohtaja käsitteli puheenvuorossaan kaupungin nyky näkymiä. Hän iloitsi erityisesti siitä, että työllisyys on melko hyvä ja että veroäyri on saatu pysymään entisellään. Terveystenhuollon alalla samoin kuin kunnallistekniikan puolella on käynnissä melkoiset investoinnit, kertoi kaupunginjohtaja.

Levottoman ajan ihmisen on saatava kokea hiljaisuutta

Nuorisokeskuksen johtaja past. Pekka Harne halusi kuulla arkkipiispan mielipiteen Ilmolan leirikeskuksesta pidettävien ehtoollisten järjestämisestä. Piispa puhui pitkään ehtoollisen merkityksestä. Hän korosti ehtoollista yhteyden ateriana ja epäsi hyväksymisensä nurkkamessuluonteisilla, hämäräperäisillä ehtoollisenviitoilla, joista pyhyiden tunto on pois pyyhitty. Hän iloitsi kuitenkin, että on janoa ja kaipausta aterianyhteyteen. On saatava kokea Jumalan armo yksinkertaisena ilman sanoja ja selityksiä. Arkkipiispa antoi kannatuksensa Herran pyhän ehtoollisen vietoille Ilmolassa, jos kirkkoneuvostot tarkkaan valvovat että pyhyiden tunto niissä tapauksissa säilyy.

Läheisten ihmissuhteiden tarve on kasvanut

Perheasiain neuvottelukeskusten toiminta alkoi Porissa v. 1972. Ihmissuhteet koetaan monella taholla vaikeina ja niihin toivotaan myös seurakunnan antia. Toiminta

Piispan tarkastuksen yhteydessä poikettiin katsomassa suunniteltua Kylässä metsähautausmaaa- aluetta. Papereita tarkastelevat vas. tal.joht. Paavo Yrjölä, khra Niilo Suhonen, arkkipiispa Simojoki, lääninrov. Vuola, ylipuutarhuri Pentti Räsänen ja asess. Kauko Perttilä.

tapahuu neuvotteluina, valistustyönä ja työnohjauksena. Perheasiain neuvottelukeskus on niitä ainoita seurakunnan toimintoja, johon on olemassa jonotusta. Sen tähden on ensiarvoisen tärkeitä, että seurakunnat antaisivat arvoa tälle työlle ja järjestäisivät sitä varten toisen työntekijän mahdollisimman pian, arveli A-klinikan johtaja Heimo Soivio arkkipiispan ja perheasiain neuvottelukeskusten johtokunnan keskeisessä kokouksessa.

Neuvottelukeskusten johtaja past. Niilo Kankaanpään mielestä monet pettyneet ovat ennakkoilmoistaan huolimatta valmiit kääntymään seurakunnan palvelujen puoleen. Neuvottelutyössä on kyse henkisestä diakoniasta ja sielunhoidosta.

Lapsi kuulee enemmän asennettasi kuin puhettasi

Lastenohjaajat kokivat vaikeina ristiriitatilanteina hetket, jolloin lapsi on erilaisten asenteiden välissä, esim. ateistinen koti ja seurakunnan päiväkerho. Lapset tulevat päiväkerhoihin erilaisista kodeis-

ta, mutta se ei saa näkyä kerhossa kenenkään syrjimisellä tai valintaperusteena kerhoon pääsemisessä. Lapsi tajuaa näkymättömän Jumalan kuvan parhaiten musiikissa ja kuvissa, ei aina niinkään sanoissa, korosti arkkipiispa puhuttaessa kerhon uskontohetkestä.

Uutta seurakuntajakoa kiirehditään

Piispan tarkastuksen lopputilanteessa arkkipiispa kiinnitti huomion nykyiseen seurakuntajakoon kaupungissa, jossa ilmenee monia vaikeuksia. Nykyisellään mm. ruotsinkielinen väestö on jakaantunut eri seurakuntiin ja tämä tuo taas tullessaan kaksikielisen seurakunnan vaikeudet. Ihanteena olisi yhtenäinen ruotsinkielinen seurakunta. Muuten hän oli Porin seurakuntien toimintaan ja taloushallintoon sekä kiinteistöihin erittäin tyytyväinen.

"Kysymys ei ole vain seurakunnan toiminnasta vaan seurakunnan elämästä. Elämä ilmestyi Jeesuksessa Kristuksessa, joka on Jumalan täydellinen ja lopullinen ilmoitus", sanoi arkkipiispa lopuksi.

Kirjaneliön kustannusjohtaja Toivo Asikainen ojentamassa tekijänpalkkeja Kertojien Kerhon jäsenille Kahden tulen välissä-kirjan ilmestyttyä muutama viikko sitten.

Rämettynyt lukutaito

Suomen kansaa on sanottu erääksi maailman lukutaitoisimmaksi kansaksi.

Tämän väitteen totuusarvo alkaa osoittautua yhä kyseenalaisemmaksi. Kirjailija Asko Martinheimo sanoikin Huittisten kirjastoviikkoa avatessaan, että lukutaito Suomessa on pahoin rämetymässä.

Syynä tähän lieene se, että sekä tietoa että viihdettä saadaan nykyisin helpomalla tavalla kuin kirjoja lukemalla. Tällaista helpompaa tapaa tarjoavat erityisesti televisio ja viime vuosina huimaavasti lisääntyneet sarjakuvat. Voidaan tietysti sanoa, että turha on potkia tutkainta vastaan. Sekä televisio että sarjakuvat ovat tulleet jäädäkseen. En kuitenkaan usko, että meidän olisi pakko alistua ja todeta, että nuorisomme ja ennen pitkää koko kansamme henkinen kasvu ja vastaanotto-kyky hidastuu ja jopa taantuu.

Lukutaidon taantumisella on myös rinnakkaisilmiönsä. Lastemme ja nuoremme on yhä vaikeampaa kuunnella. Kun opetus kouluissa tapahtuu varsin huomattavasti audiovisuaalisten välineiden ja keskustelun avulla, oppilaiden kyky kuunnella yhtäjaksoista puhetta aivan ilmeisesti vähenee. Tässäkin on televisiolla oma osuutensa.

Televisiolla ja audiovisuaalisilla pälineillä on oma tehtävänsä, jota ei voi hoitaa mikään muu. Sama koskee eräin varauksin myös sarjakuvakirjallisuutta. Mutta tavallisella tieto- ja kaunokirjallisuudellakin on sellaisia tehtäviä, jotka jäävät hoitamatta, jos kirjallisuuden käyttö vähenee ja tyrehtyy. Eräs tehtävä on mielikuvituksen ruokkiminen ja kehittäminen. Toinen tehtävä on sanallisen ilmaisun rikastuttaminen. Nämä molemmat tehtävät ovat kiinteässä yhteydessä ihmisen henkiseen kasvuun.

Toisaalta on todettava, että varsinkin kaunokirjallisuuden alalla meille tarjotaan tavaton määrä sisältönsä ja tyylinsä puolesta täysin tai osittain alarvoista tavaraa, ns. kioskirjallisuutta, jonka tuotesteloiteeksi sopisi kolme S:ää: Shokki, Seksi ja Sadismi. Kun näistä aineksista on valmistettu "soppa" heikolla keittotaidolla ja suurella kiireellä, vain suurien tulo-

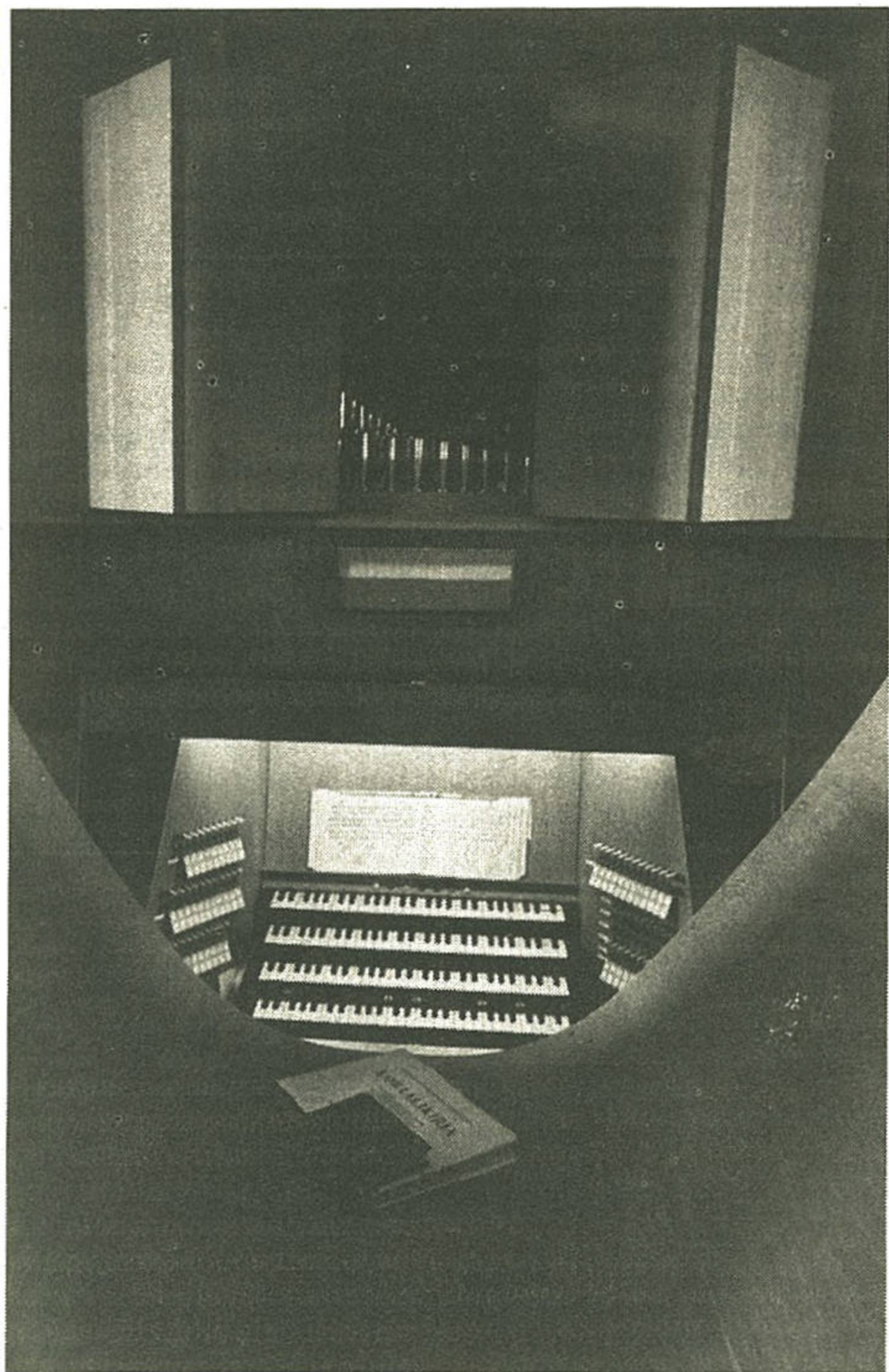
jen toivossa ja kun näitä keitoksia markkinoidaan tehokkaasti erilaisissa "kansanruokaloissa", ei ole mikään ihme, että nuorisomme sairastaa jo nyt vakavaa henkistä puutostautia. Ja mitä nuorisomme on tänään, sitä koko kansa on huomenna.

On selvää, että kiellot ja käskyt eivät näissäkään asioissa johda tavallisesti muuhun kuin niiden uhmaamiseen. Kielletty hedelmä on tunnetusti makein. Sen sijaan asiallinen keskustelu myönteisessä hengessä saattaa tuottaa parempia tuloksia. Hyvän kirjallisuuden esittely – ei tyrkyttäminen! – on kuitenkin osoittautunut parhaimmaksi keinoksi.

Uskonnollista kirjallisuutta meillä on runsaasti Varsinkin hartauskirjoista ei ole puutetta. Mutta kristillisessä hengessä kirjoitettuja lasten ja nuorten kirjoja saa usein kauan hakea kirja-kauppojen myyntipöydiltä. Kioskeissa ja lehtipisteissä niitä tuskin onkaan. Sitä paitsi kristillisten kustantajien mainostoiminta on tosiin verrattuna taloudellisista syistä kovin vähäistä.

Kertojien Kerhon nimi ei taida monellekaan sanoa mitään. Kyseinen kerho, jonka edesmennyt opetusneuvos Sulo Karpio perusti v. 1966, koostuu puolestoistakymmenestä miehestä, jotka ovat halunneet auttaa kasvattajia ja nuorisotyöntekijöitä tarjoamalla mm. tarina-aineistoa luettavaksi ja vapaasti kerrottavaksi. Tarinakirjoja ovat ilmestyneet aikaisemmin "Liikkuva kivi" ja "Sudenhuuto". Kolmantena ilmestyi äskettäin "Kahden tulen välissä". Se sisältää 25 tarinaa, joiden aiheet liikkuvat poikien maailmassa, Suomen historiassa ja Raamatun maaperällä. Vaikka kyseiset tarinat sopinevatkin parhaiten 7-13-vuotiaille pojille, uskon, että niistä kiinnostuvat monet muutkin. Edellä mainitut tarinat, samoin kuin Kertojien Kerhon toimittama nuorten hartauskirja "Operaatio Päivänpaiste", ovat poistamassa sitä puutetta, mikä tällä alalla vielä jatkuvasti kipeänä tuntuu. Ne ovat kaivamassa oja rämettyneeseen lukutaidon suohon, jotta nuoremme pääsisivät huomaamaan: on muutakin kuin Cannon ja Aku Ankka. J o r m a P a k k a n e n

Urkujen ja sävelten juhlaa

Kesäillan urkumusiikkisarja Keski-Porin kirkossa pyöri kuluneena kesänä jo neljättä kertaa keski- viikkoiltoisin. Kuulijoita kertyi yli 1.500, mikä kyllä on vähemmän kuin edellisenä kesänä. Tähän varmaankin osittain vaikutti tavattoman kaunis heinäkuu sekä se, että sarjan viimeinen, suuri kuorokonsertti jouduttiin peruuttamaan valitettavan sairaustapauksen vuoksi. Pienin kuulijamäärä oli 96 ja suurin 354 henkeä. Konsertteja oli

kymmenen eli yksi vähemmän kuin edellisenä vuotena. Kumminkin kuulijoitten määrä keskimäärin oli 150 henkeä konserttia kohden. Ulkomaalaisista urkureista herätti ranskalainen Andre Isoir eniten yleisön mielenkiintoa; hänen väri- aistinsa ja taiturimainen tekniikkansa oli sellaista, että jokainen tajusi kyseessä olevan todella suuri mestari.

Erkki Kalijärvi

Keski-Porin kirkkomusiikkipäivät

Kun joulun juhlat ovat päättyneet ja uusi vuosi alkanut, pidetään Keski-Porin seurakunnassa tammikuun 17:nä ja 18:nä -76 seurakunnan kirkkomusiikkipäivät.

Tarkoituksena ei tietenkään ole, ettei muualta kaivattaisi vierailijoita, sillä mihinkään nurkkapatriolisimiin ei ole tarkoitus pyrkiä. Niinpä jo lauantaina 17. päivänä Ohion osavaltion pääkaupungin Columbuksen luterilaisen yliopiston musiikin professori ja urkujen soiton opettaja, professori William Haller oppilaineen antaa kaksi konserttia. Dr. Haller on konsertoinut Suomessa jo aikaisemmin, esim. elokuussa 1973 ja esiintyi silloin mm. Porissa "Kesäillan urkumusiikki" -sarjassa. Hän herätti tällöin tavatonta huomiota sekä teknisen taitavuutensa että korkean taiteellisen tason ansiosta.

Tällä vierailullaan tri Hallerilla on mukanaan tusina yliopiston musiikinopiskelijoita, jotka esittävät konsertissa hengellisiä kuorolauluja ja negrospirituaaleja. Ohjelma käsittää edustavan valikoiman eri aikakausien musiikkia. Samana lauantai-iltana myöhemmin, nämä nuoret pitävät kirkossa nuorisokonsertin, jonka ohjelma on kevy-

empi, kuoro- ja soitinryhmän esityksiä. Ryhmään kuuluu tyttöjä ja poikia. Kaksi heistä soittaa nuorisokonsertissa urkusooloja.

Sunnuntaina 18. päivänä tunnettu laulajattareme Maria Heidi ja dipl. urkuri Erkki Kalijärvi antavat yhteisen konsertin. Vielä voidaan mainita sunnuntain esityksistä "vanhat hengelliset laulut" sekä musiikkipäivien päätösjuhla, jossa mm. Porin Mieslaulun Poikakuoro esiintyy. Samoin tulevat seurakunnan alueella toimivat kuorot ja lauluyhtyeet juhlistamaan näitä musiikkipäiviä. Lapsia ja nuoria ei myöskään ole unohdettu näillä päivillä, vaan jokaiselle ikäryhmälle pyritään saamaan oma tilaisuutensa.

Miten laajan ja innostuneen vastaanoton Keski-Porin seurakunnan kirkkomusiikkipäivät saavat, siitä ei ole tietoa, mutta jo se, että tällaiset päivät pidetään, kertoo jotakin myös niiden tarpeesta.

Myöskään ei pidä ajatella, että Porin kirkon iltamusiikkitoimintaa näitten päivien jälkeen nukahtavat. Päinvastoin keski- viikkoiltojen iltamusiikkitoimintatulevat jatkumaan, ja monta mielenkiintoista konserttia on luvassa.

Erkki Kalijärvi

Porin Teljän kirkon urut

Porin kaupunki on saanut uusimpaan kirkkoonsa urut, melko suuret, 34 itsenäistä äänikertaa. Urkujen suunnittelu tähän uuteen kirkkoon on ollut vaikea tehtävä. Kirkon muoto, joka on moderni, juhmallisen vaikuttava, asetti äänittäjän kovalle koetukselle. Kirkon huokoinen tiiliseinäkin oli akustisesti ehkä pienoinen pettymys suunnittelijalle. Ongelmia riitti loppuun saakka. Valonheittäjät olivat kiusana, ja niitä täytyy ehkä vieläkin korjata. Lähinnä oli vaarana virityksen muuttuminen fasadipilleissä.

Vankka koneisto ja korkealaatuinen sointi ovat Kangasalan urkutehtaan mainosvaltteja, ja se pitää kyllä paikkansa. Ehkä juuri Teljän kirkon urut ovat kolmen parhaan joukossa, mitä tehdas viime vuosina on Suomeen rakentanut. Uskallan myös väittää, että siitä, kun Poriin viimeksi urut rakennettiin, on äänen laatu, tekninen taso ja tekniset ratkaisut kokeneet pitkän harppauksen eteenpäin. Materiaali, mistä urut ovat rakennetut, on korkealuokkaista, ja urkujen ikä tulee olemaan pitkä.

Sota-ajan jälkeen materiaali oli heikkoa ja parhaat rakentajat olivat kuolleet rintamalla. Tämän tähden on paljon kolmenkymmenen vuoden ikäisiä urkuja uusittu tai korjattu, ja 30 vuotta on hyvin lyhyt ikä uruille. Esim. Keski-Euroopassa on paljon yli 500 vuoden ikäisiä urkuja ja täysin soittokunnossa.

Palaan vielä urkujen ääneen: Vähän yli 10 vuotta sitten riehui "barokkipojiksi" kutsuttujen ja romantiikan edustajien välillä katkera sapelien kalistuttelu. Muotiin tulivat kuivat, ohuehkot principal-äänikerrat, kirkuvat mixtuurat jne., sointi oli ylipäättävä "piikkistä", korville vastenmielistä, mitä tulee varsinkin tavallisen kirkkokansan makuun. Huomioni kohdistui tietysti tähän puoleen ensimmäiseksi, olinhan silloin (10 vuotta sitten) itse opiskelemassa ja huomasi, miten sanat sinkoilivat kuumina milloin miltäkin taholta.

Kun kuuntelin vihkiäiskonserttia, mieleni täytti hyvä tunne. Urkujen sointi on heleä ja hyvin kaunis. Takana ovat kiistellyt oikeasta, urkumaisesta äänestä, ja juuri tuo mixtur, joka ennen oli ehkä hieman kirkkava, liian kova, antaa nyt kauniin sointikruunun. Urkujen kaikki äänikerrat sulavat hyvin yhteen.

Kiellääänikerrat, joita on kuusi, ovat myös soinniltaan miellyttävät, ja positiivisin yllätys, pääsormion trumpetti 8', on todella hämmästyttävän täyteläinen ja muhkea. Kaunein äänikerta on mielestäni krumhorn 8' positiivipillistössä, se on tosiaankin liikuttavan hakea. Positiivipillistön äänikerrat tuovat mieleen raikkaan kevät-puron, joka iloisesti solisee. Kokonaisuutta ajatellen värejä on pal-

jon ja mahdollisuuksia samoin sekä kosketus mitä miellyttävää. Hauskimman värinen äänikerta on terz rintapillistössä. Tutti eli täydet urut soivat mahtavasti, mutta eivät silti satu korvaan liialla voimakkuudella.

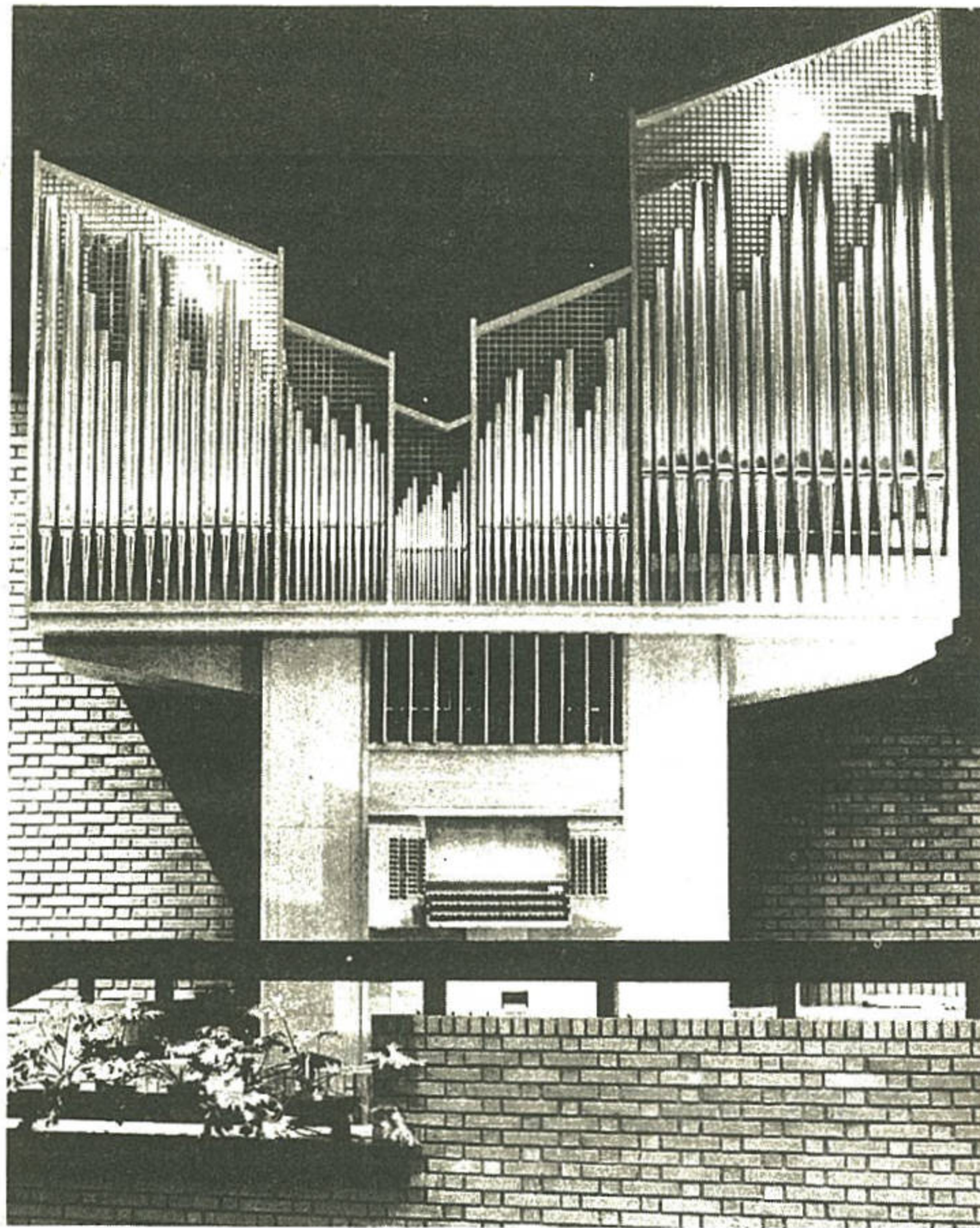
Vielä riittäisi paljon kertomista, mutta ehkä on paras, että musiikki itse puhuu puolestaan. Toivotankin yhdessä virkaveljeni Heino Kantolan kanssa kaikki porilaiset sydämellisesti tervetulleiksi kuuntelemaan tulevia urkukonsertteja, joita järjestetään tulevina toimikautena Teljän kirkossa.

Tietysti urkurista riippuu loppujen lopuksi kaikki, miten hän hallitsee soittotehtävänsä, minkälaisella maulla hän valitsee äänikerrat jne. Nämä asiat saa jokaisen arvostella itse. Tietysti myös

yleisöstä riippuu paljon, jos se kannustaa konserttien järjestäjiä tulemalla ahkerasti konsertteihin. Varmasti onnellisin henkilö vihkiäiskonsertissa oli kuitenkin kanttori Heino Kantola, onhan sitkeä uurastus nyt saanut onnellisen lopun, monet arvailut ja epävarmat hetket ovat takanapäin. Teljän kirkon musiikin historiassa on kääntynyt uusi lehti.

Toivotammekin yhdessä virkaveljeni kanssa kaikille seurakuntalaisille miellyttäviä ja virkistäviä musiikkilämyksiä Teljän kirkossa. Urkumusiikki antaa meille pienen aavistuksen siitä elämästä, joka on kerran rajan tuolla puolen, ja mitä olisikaan elämä jo rajan tällä puolen ilman musiikkia.

Hannu Kahilakoski

Professori Enzo Forsblom aloittaa urkukonserttisarjan

Ensimmäinen konsertti on Teljän kirkossa 21. 1. 1976. Sarjan nimenä on: keskiviikkoiltojen musica sacra.

Turun tuomiokirkon urkuri Erkki Alikoski konsertoi 4. 2. 76.

Professori Tauno Äikää soittaa sarjan päätöskonsertin 24. 3. 76.

Sarja käsittää kaikkiaan kymmenen keskiviikkoiltoa, jolloin suurella yleisöllä on mainio tilai-

suus tutustua Teljän kirkon uusiin urkuihin.

Konserteista voitaisiin käyttää myöskin nimitystä iltakävelijäin musiikkituokio. Konsertit kestävät keskimäärin 45 minuuttia, alkaen kello 19. Sarja on ajoitettu kirkkaiksi talvi-illoiksi, juuri iltakävelijöitä ajatellen.

Ainoastaan yllämainittujen tunnettujen urkureitten kanssa on ehditty tehdä konserttisopimus lehdien painoon mennessä. Nämä ni-

met muodostavat kuitenkin kehyksen konserttisarjalle, jossa kuullaan sekä vierailijoita että oman seurakunnan urkureita.

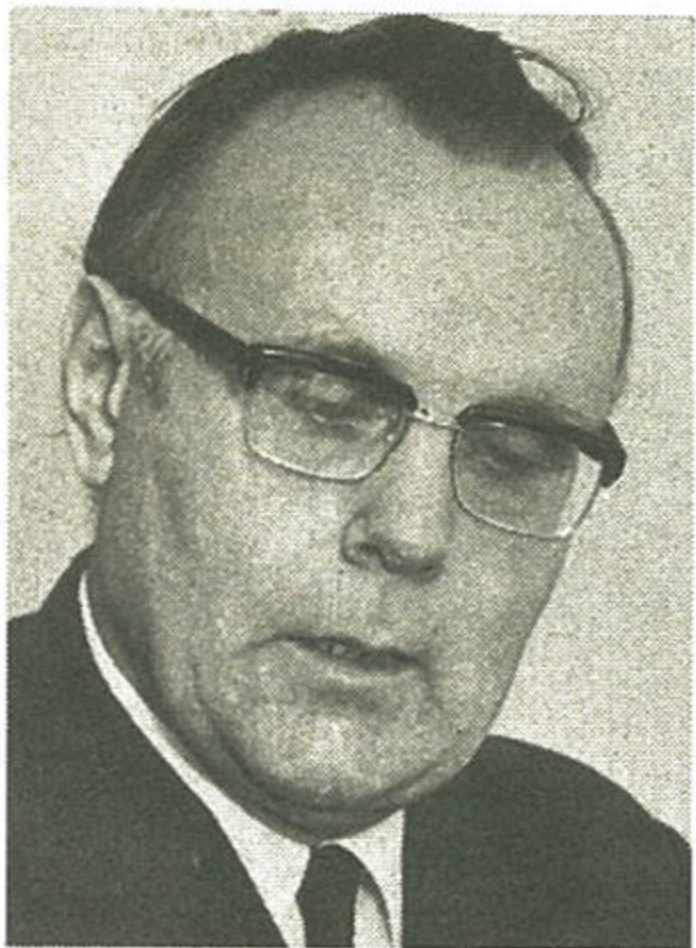
Sarjan järjestää Teljän seurakunnan musiikkitoimikunta.

Musiikkiviikko Teljässä järjestetään konserttisarjan päätteeksi 29. 3.-4. 4. 76. Viikon ohjelma järjestetään oman seurakunnan ja muiden porilaisten esiintyjien voimin.

Kirkkoherrojen mietteitä joulun kynnyksellä

Kirkossamme on tämän vuoden aikana tapahtunut paljon uutta. Kenties eniten "nurkkakeskusteluja" aiheuttanut asiaa on ollut kirkon virkaehtosopimusneuvottelut, joiden edistymistä on seurattu mielenkiinnolla. Lisääntyvä vapaa-aika ja toisaalta stressaantuminen ovat ajan ilmiöitä, joiden parantamiseen ei hevin "lääkettä" löydy. Joulun kiireistä aikaa kaikille, mutta varsinkin niillä, joiden tehtävänä on valmistaa joulua toisille. Edellä mainituista asioista Kirkkosanomats halusi kuulla kirkkoherrojen mielipiteet:

1. Mikä oli myönteisintä Suomen kirkossa kuluneena vuonna?
2. Mitä uudistuksia suosittaisitte kiireisen ajan ihmiselle rentoutusohjeiksi?
3. Miten kirkkoherra löytää joulun perhepiiristään?

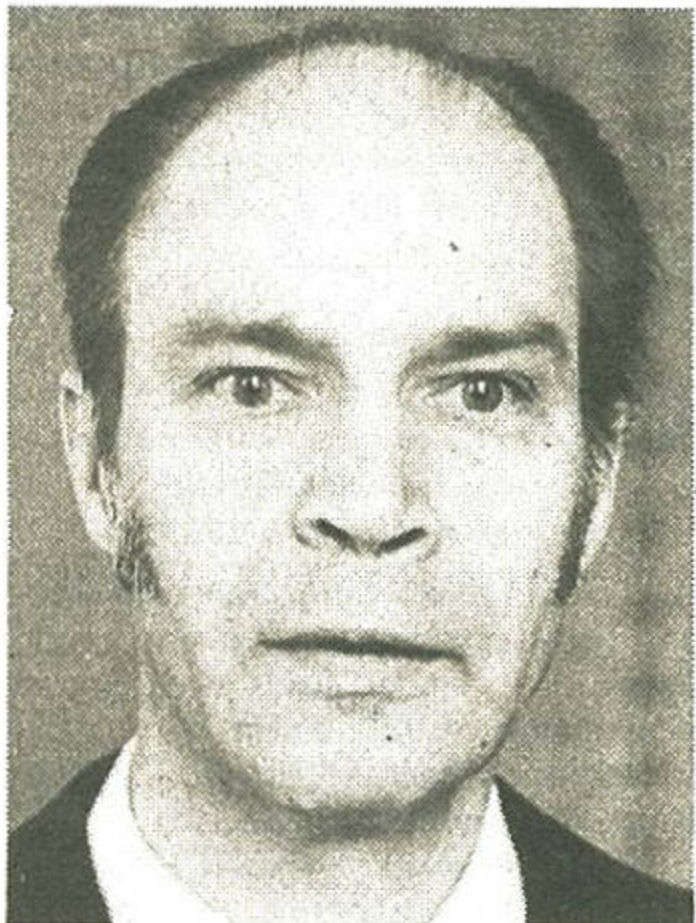

Lääninrovasti Voitto Vuolalla, Länsi-Porin kirkkoherralla, oli melko valmiiksi "pureskellut" vastaukset, jotka lyhykäisyydessään ovat:

I Jatkuva Sanan julistamisen vapaus

II Elintasokilpailu on kovaa. Ihmisten pitäisi löytää kaiken keskellä sisäinen vapaus.

III Löydän joulun aidoimpaa lasten ilossa, heidän riemujensa keskeltä.

Pihlavan kirkkoherran, Niiho Suhosen mietteitä:

I Paljosta myönteisestä tahtoisin mainita vain rippii-

koulu-uudistuksen mukanaan tuomat mahdollisuudet kansamme nuorison parissa tapahtuvan kirkon kasvatustehtävän tehostamiselle. Samoin iloitsen päiväkerho- toiminnan antamista tuesta kodeille niiden kristillisessä kasvatustehtävässä.

II Mikäli minulla olisi valta tehdä mahdoton mahdolliseksi, poistaisin vuorotyön kokonaan, jotta kaikille perheille tarjoutuisi mahdollisuus säännöllisiin työ- ja vapaa-aikoihin. Toivon, että seurakunnat voisivat tähänastista enemmän irrottaa työntekijöitään olemaan mukana eri teollisuuslaitosten ja järjestöjen kesäkoodeissa ja leirialueilla järjestettävissä tilaisuuksissa, joihin vanhemmat lapsineen voisivat saapua rentoutumaan "raittiisti".

III Monet luulevat, ettei papilla ole joulunakaan aikaa olla perheensä parissa, mutta itselläni ainakin aattoilta ja joulupäiväkin suu- relta osalta ovat "omaa aikaa". Tuskinpa kotini joulun kovin paljon erottuu yleisestä kaavasta. Aattohartauden jälkeen kirkossa pääsen perheen pariin odottamaan jouluateriaa ja joulupukin saapumista. Saan itse hoitaa joulupukin tehtäviä Korvatunturin pukin ollessa es- tyneenä. Jouluevankeliumia saan kuunnella lasten luke- mana. Joulupäivä on – niinkuin muissakin kodeissa – ennen kaikkea lasten juhla.

Khra Jorma Pakkanen Reposaaresta:

I Myönteisimpänä asi- ana Suomen kirkossa kul- neena vuonna pitäisin kir- kon virkaehto- ja työehtoso- pimusten syntymistä. Tosin sopii toivoa, että vielä kes- keneräisiksi ja epäselviksi jääneissä asioissa päästäi- siin nopeasti kaikkia osa- puolita tyydyttäviin ja oikeu- denmukaisiin ratkaisuihin.

II Perustaisin evankelisia "luostareita" eri puolille maata, jotta niihin voitaisiin tuomiokapitulin määräyk-

sestä lähettää pariksi vii- koksi "pakkolomalle" jokai- nen seurakuntatyöntekijä muutaman vuoden väliajoin.

III Muiden pappien joulun- vietosta en osaa sanoa mi- tään. Itse joudun pitämään (tai saan pitää) kaksi joulu- saarnausta, toisen aattohar- taudessa ja toisen jouluaa- mun kirkossa. Siihen väliin ja niiden jälkeen on sitten sovittava se yksityinen joulunvietto, joka ei eronne kovin paljoa tavallisen suo- malaisperheen tavoista. "Lapsellisessa" perheessä kuten meillä tunnelma tiivistyy jouluaattoilta ja tä- män tunnelman luomiseen vaikuttaa oleellisesti se, mi- tä koko perhe ja varsinkin äiti on tehnyt jo päivien ja viikkojen aikana. Tietenkin voidaan sanoa, että tunnel- ma ei ole sama asia kuin joulun varsinainen sanoma. Ei olekaan, mutta oikea tun- nelma voi olla korvaamatto- mana apuna valmistamassa ihmistä vastaanottamaan tuota sanomaa. Siksi emme unohda joulustamme kum- paakaan: emme tunnelmaa emmekä evankeliumia.

Teljän seurakunnan kirkko- herralla Pauli Vuolalla oli paljonkin asioita mielessä:

I Päälimmäisinä tulevat mieleeni kaksi asiaa:

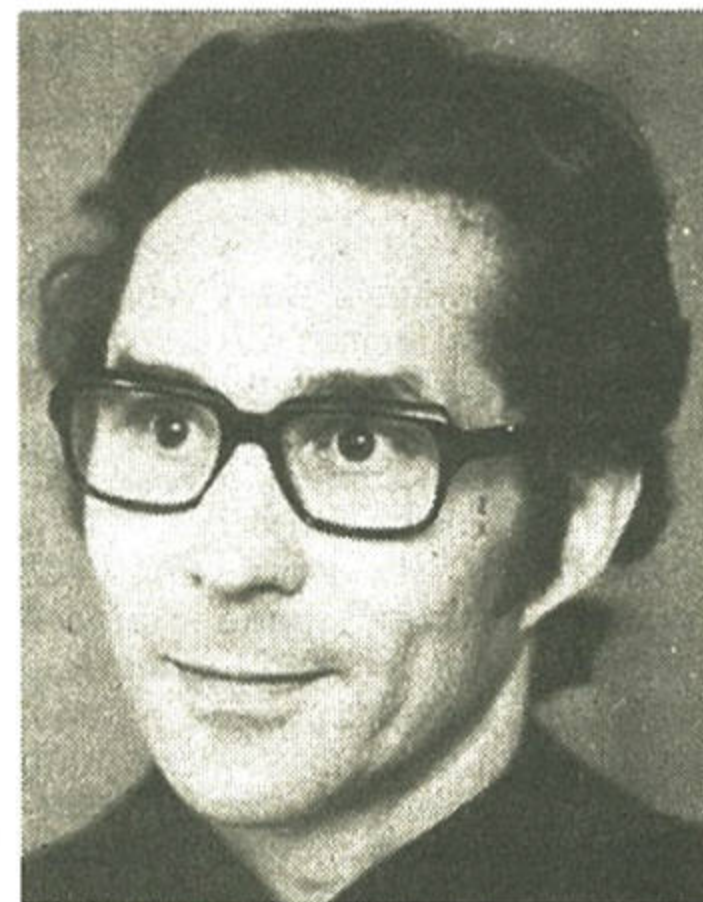
1. yhä laajemmat piirit ovat heräämässä, lähetys- vastuuseen

2. kirkollinen kenttä on "rauhottunut" siitä, mitä se on viime vuosina ollut. Tällä rauhoittumisella tarkoitan ennen kaikkea palaamista taas kerran kirkon varsinai- sen tehtävän tajuamiseen, Jumalan Sanan julistami- seen.

II Tähän kysymykseen vastaamiseen tuskin kenel- läkään on muutaman sanan sisältävää patenttiratkai- sua. Näin sen vuoksi, että stressin syyt ovat niin perin erilaiset eri ihmisillä, ja myös siksi, että stressin pu- ristukseen voi joutua niin us- kova kuin epäuskoinenkin. On varmasti syytä huomata, ettei pidentynyt vapaa-aika

ole ollut lääkkeeksi kaikille niille, jotka ovat siitä osalli- siksi päässeet, vaan päin- vastoin vapaa-ajan myötä stressattujen määrä on kas- vanut. Viisipäiväinen työ- viikko on tehnyt työn monel- le entistä raskaammaksi. Apuneuvona stressissä ole- valle mainitsisin ensiksi sen, että tämä pyrkisi mahdolli- simman rehellisesti ja avoi- mesti kartoittamaan itsel- leen oman elämäntilanteen- sa, selvittämään sitten sen, mihin pyrkii ja kuinka mie- lekkäitä nämä pyrkimyk- set ovat. Hyvä on tällöin myös kysyä itseltään, kuin- ka Jumalan armo ja tahto tähän kaikkeen niveltyvät. Meidän tulisi myös löytää sellainen henkilö, jonka kanssa me voimme luotta- muksellisesti asioistamme puhua. Väärä mykkyys vain lisää stressiä.

III Joulunvietto omassa perhepiirissä on oikeastaan rientämistä pois perhepiiris- tä eri tilaisuuksiin ja tehtä- viin. Joihinkin niistä voimme sentään mennä koko perhe, esim. joulukirkkoon. Sen, minkä aika sallii, omistau- dun perheelleni. Lapset ovat esikuvallisia joulun sano- man vastaanottamisessa. Jouluevankeliumi meillä lu-etaan v:lta 1758 peräisin olevasta Raamatusta. Tämä tuo ikään kuin menneetkin sukupolvet joulunviettoon. – Joulunviettoa meillä on kyl- lä pitkin joulukuuta, sillä me laulamme paljon joululauju- ja ja -virsiiä, kun vain siihen on tilaisuus.

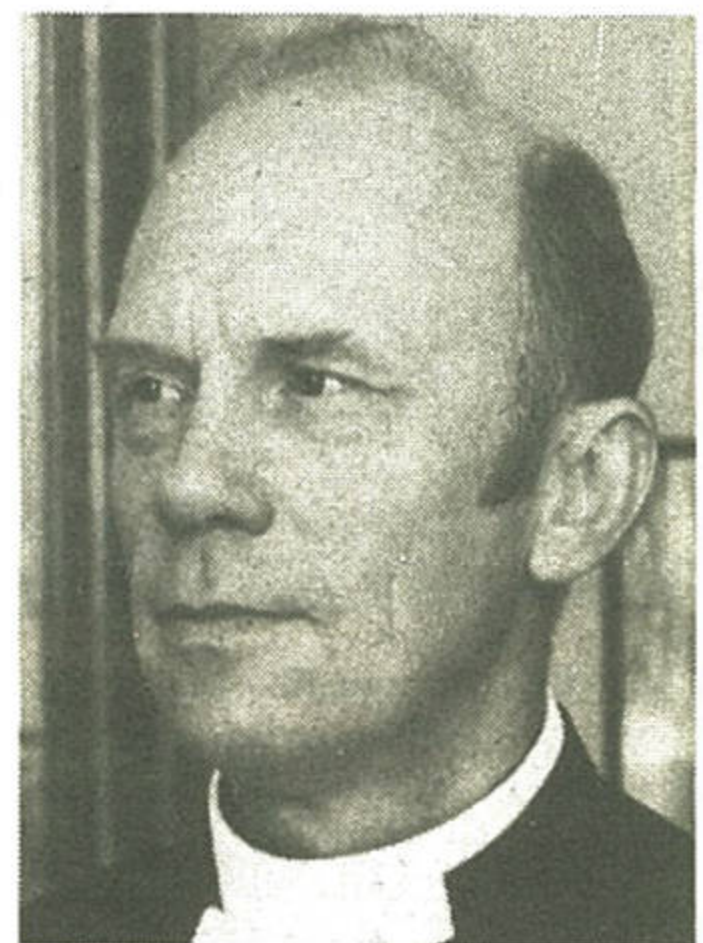
Ahlaisten kirkkoherra Jussi Jussila:

I En osaa sanoa, onko se myönteisin asia, mutta aina- kin näin ensi silmäyksellä selvimmin erottuva, nimit- tain kirkon virkaehtosopi- mus.

II En rohkene suosittaa mitään patenttiresseptiä ren- toutumiseen, mutta koko ih- minen, ruumis, sielu ja hen- ki, tulisi siinä ottaa huomi- oon. Ja kun on kysymys seu- rakunnasta ja sen sanomas-

ta: sielun levon ja virvoituk- sen kaikelle rentoutumiselle pohjaa luovana tulisi olla ensi sijalla. Sitä tulisi seura- kuntaruumiin jäsenten yh- dessä etsiä, ja sen tulisi aut- taa heitä etsimään ja toimi- maan yhdessä. Oikean ren- toutumisen tarkoituksena- han ei voi olla harjoittautu- minen olemaan välittämättä ympäröivän maailman on- gelmista, niin kuin muuta- missa ulkomailta tuoduissa muotiharrasteissa, vaan voi- man löytäminen kohtaa- maan ne.

III Valitettavasti jouluna niin kuin muulloinkin jää perheelle vähän aikaa. Kat- sotaan nyt. Jospa se saisi edes olla salaisuus.

Keski-Porin seurakunnan kirkkoherra Aulis Karen:

I Kulunut vuosi kirkos- samme on ollut melkoisen tasapaksu. Myönteisimpänä noussee esiin rippikoulun uudelleenarviointi, työsken- tely sen opetustason kohot- tamiseksi ja seurakuntaelä- män niveltämiseksi.

II Olisi päästävä irti elin- tason synnyttämästä pakos- ta päästä liikkeelle viikon- loppuisin pois kotoa tavalli- sista ympyröistä. Matkat ja "raskaat huvitukset" verot- tavat tarpeettomasti voimia. Väsyneenä on vastenmielistä aloittaa uutta viikkoa. Rau- hoittuminen kotielämään, ju- mala- ja ihmissuhteiden hoit- tamiseen seurakunnassa ja perhepiirissä tasapainottai- si ihmistä.

III Papin tehtävä lienee lähinnä valmistaa joulua toisille eikä "löytää" sitä it- selleen.

PORIN KIRKKOSANOMAT

Porin ev.lut. seurakuntien julkaisu 33.000 kpl. Jakelu jo- kaiseen porilaiseen talouteen. Päätoimittaja Paavo Yrjölä Toimitussihteeri Hannu Rasila Toimituskunta Eino Salmenpe- rä, Helena Rosenblad, Veli- Pekka Jarva, Sakari Vase ja Erik Johansson.